

آیه‌های زمینی نماینده ایران در جشنواره کن

فیلم «آیه‌های زمینی»، امسال تنها فیلم بلندی است که از ایران در جشنواره کن به روی پرده می‌رود. به گزارش ایسنا، این فیلم به کارگردانی و نویسندگی مشترک علی عسگری و علی‌رضا خاتمی است که در روزهای ۲۳، ۲۴ و ۲۵ (۲۳ و ۲۴ خرداد) در چهارنوبت در جشنواره کن به نمایش گذاشته می‌شود. علی عسگری، پیش از این با فیلم‌های بلند «نابینا شدن» در جشنواره ونیز و «نقاره» در جشنواره برلین و با فیلم‌های کوتاه «بیشتر از دو ساعت» و «سکوت» در بخش مسابقه فیلم‌های کوتاه کن حضور داشته است. علی‌رضا خاتمی نیز با فیلم «آیه‌های فراموشی» جایزه فیلم‌نامه جشنواره ونیز را دریافت کرده است. مجید صالحی، گوهر خیراندیش، فرزین محدث، صدف عسگری، حسین سلیمانی، قانیه راه، بهرام ارک، سروین شاپریان، ارغوان شهبانی و اردشیر کاظمی، بازیگران فیلم سینمایی «آیه‌های زمینی» هستند. فیلم ۷۷ دقیقه‌ای «آیه‌های زمینی»، داستان زندگی روزمره مردمی از همه طبقات زندگی را دنبال می‌کند که محدودیت‌های مختلفی به آنها تحمیل شده است. این فیلم تک‌نقشه، طنزآمیز و تأثیرگذار، روحیه و عزم مردم را در میان ناملایمات به تصویر می‌کشد و پرتره‌ای ظریف از یک جامعه پیچیده را ارائه می‌دهد. دیباچه‌های فیلم «آیه‌های زمینی» هم‌عبارتند از: مدیر فیلم‌برداری: ادیب سبحانی، تهیه‌کننده: فتنه علی‌عسگری، میلاد خسروی، تهیه‌کننده: مشترک: علی‌رضا خاتمی، ریحانه راه، تدوین: احسان واقفی، طراح و ترکیب صدا: علی‌رضا علویان، دستیار اول کارگردان و برنامه‌ریز: ایمان توکلی، صدابرداران: عبدالکریم جباری، ایمان بازاریار، طراح صحنه: حامد اصلاعی، طراح لباس: عبدالرضا کاشانی، با تشکر از مریم تجدد، طراح چهره‌پردازی: مهدی صیاد، با تشکر از: امید گل‌زاده، جلوه‌های ویژه کامپیوتری: کامیار شفیعی‌پور، تصحیح رنگ: فرید جلالی، عکاس: مهسا زرین‌جوئی، مدیر تولید: محمد عسگری، گروه کارگردانی: گلاویز راهمدر، فاطمه اکبرپور، پویان درزی، پشتیبانی فنی: شرکت شنیان. هفتادوششمین دوره جشنواره فیلم کن از ۱۶ تا ۲۷ می سال ۲۰۲۳ (۲۶ اردیبهشت تا ۲۴ خرداد ۱۴۰۲) برگزار می‌شود.

در گذشت بانوی آهنگ‌ساز

سوسن شاکرین، موزیسین و مدرس موسیقی، طی روزهای گذشته و در سن ۶۹ سالگی، پس از گذراندن دوره‌ای بیماری درگذشت. به گزارش ایسنا، سوسن شاکرین متولد ۱۳۳۳ تهران بود و نوجوانی و با علاقه بسیار در دوره‌های شبانه کنسرواتوار موسیقی، آموزش گیتار و سایر دروس تخصصی را آغاز کرد و بعدها نیز به‌طور آزاد، آموختن را ادامه داد و در سازمان کر ایرا، کر ارکستر سفونیک و کر تالار رودکی هم حضوری فعال داشت. «ماه‌بوشنی» برای اجرا در جشنواره تئاتر عروسیکی است. او همچنین یک کتاب قصه برای کودکان به‌نام «آرزوی بزرگ چشمه» و دو کتاب موسیقی به چاپ رسانده است. سوسن شاکرین برای پنج فیلم بلند سینمایی در ایران موسیقی متن ساخته است. اضافه می‌کند محمدرضا سجادی، پرخورد سیروس ولوند، یاد و دیدار، گل و میخاطر همیشه، هر سه از ساخته‌های همسرش، رجب محمدین، آثاری بوده‌اند که شاکرین برای آنها موسیقی متن ساخته است. رجب محمدین همسر سوسن شاکرین که کار سینمایی‌اش را با دستیاری فیلم کلاغ بهرام بیضایی شروع کرده هم سابقه ساخت فیلم و هم سابقه تدوین دارد.

برندگان نشان قند پارسی معرفی شدند

در همایش بزرگداشت فردوسی و پاسداشت زبان پارسی، به کسانی که در زمینه زبان فارسی تلاش می‌کنند، نشان قند پارسی اهدا شد. به گزارش ایسنا، همایش بزرگداشت حکیم ابوالقاسم فردوسی و مراسم رونمایی از نشان قند پارسی در راستای پاسداشت زبان پارسی به حضور مسئولانی از ایران و هیات‌های دیپلماتیک مستقر در تهران، امروز (شنبه، ۲۳ اردیبهشت‌ماه) در تالار رودکی برگزار شد. در این مراسم با حضور محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، فرشید مهدی‌پور، معاون مطبوعاتی وزارت ارشاد، و غلامعلی حداد عادل، رئیس فرهنگستان زبان و ادب فارسی، از مروجان زبان فارسی تقدیر و نشان قند پارسی به آنها اهدا شد. دریافت‌کنندگان نشان قند پارسی به این شرح معرفی شدند: حیجایی کرلانگیج، سفیر ترکیه در ایران. رحمان‌علی میر علی‌زاده معاون وزیر فرهنگ تاجیکستان، داد حسنیت، مدیر مؤسسه بهار آفرینش در کشور گینه، آرسن اول‌آکبان، سفیر کشور ارمنستان در ایران، بلرام شوکلا، وابسته فرهنگی هند، میخائیل فردوف، دبیر اول سفارت روسیه در ایران، مردادجانی یوربیاف، رئیس مؤسسه فرهنگی اکو، ناصر اوشرف‌زاد فعالان فرهنگی فلسطین از غزه.

فروش شیرین کیانوش

عیاری در تدارک ساخت چند سوژه خاص

این تصویر از عیاری در باب علاقه او به سینما همچنان صادق است و با همه تلخی‌هایی که سسر برخی آثارش چشیده، در تدارک ساخت فیلمی تازه از یک سوژه خاص، یک مینی‌سریال برای شبکه نمایش خانگی و تمام کردن یک فیلم نیمه‌کاره که پس از ۲۰ سال است.

دیروز، شنبه ۲۳ اردیبهشت‌ماه سالروز تولد کیانوش عیاری بود که حالا دیگر ۷۲ ساله شده؛ هرچند این یادآوری خیلی هم برایش دلچسب نیست، اما می‌پذیرد که یاد کردن از «زیستن» و «حیات» در هر حالی می‌تواند دلنشین باشد. عیاری این روزها مشغول تدوین جدیدترین فیلمش با نام «ویلاهای ساحلی» است که نمی‌داند از آن را مونتاژ کرده و پیش‌بینی می‌کند که دست‌کم تا یک ماه دیگر تدوینش تمام شود و آن را برای ایران پس از دهه اول محرم آماده کند.

او در گفت‌وگویی تازه با ایسنا، درباره «ویلاهای ساحلی» که آن را با حضور بازیگرانی همچون رضا عطاران، پیمان جمشیدی و ریما رامین‌فر ساخته و بسیاری از سینماداران این فیلم را یکی از امیدهای ایران برای رونق گیشه اسامال سینما می‌دانند، می‌گوید: داستان فیلم، شیرین است و فکر می‌کنم به‌شدت برای مخاطب جذابیت داشته باشد، ولی متأسفانه تا الان فیلم حدود ۱۶۰ دقیقه شده و راهی برای کوتاه کردن بیشتر آن ندارم. «ویلاهای ساحلی»، ابتدا «کرک» نام داشت و رضا رخشان (تهیه‌کننده) با همین عنوان پروژه ساخت فیلم را گرفت؛ نامی که طبع گفته عیاری از مخفف حرف‌های ابتدای اسم رضا عطاران، خودش (کیانوش) و رضا رخشان گرفته شده بود و گویا احتمال دارد که اسم فیلم باز هم تغییر کند.

عیاری که فیلم «کتابخانه‌ها» در توقیف به‌سور می‌برد و خاطره خوشایندی هم از ایران محدود «خانه پدری» و توقیف دوباره آن با ممانعت از پخش در شبکه نمایش خانگی ندارد و سریال «۸۷ متر» هم که برای تلویزیون ساخته بود سرانجام نامعلوم دارد، همچنان خستگی‌ناپذیر به‌دنبال ساخت فیلم از هر موضوعی است که برایش جذاب جلوه می‌کند.

او این تلاش و میل به ساخت فیلم را در شرایطی برای خود حفظ کرده که در جامعه هنری از مامها قبل بحث بر سر انجام فعالیت‌های هنری و چگونگی انجام آن داغ بوده است. عیاری در این زمینه انگیزه‌هایی دارد که آنها را این‌گونه شرح می‌دهد: «به نظر من در این بحث دو نکته وجود دارد؛ اول اینکه کار کردن، هیچ وقت اشتکالی ندارد، اما انجام یک کار و مشخصاً فیلم‌سازی در یک شرایط خاصی، به نشانه کنار گذاشتن تمام ارزش‌های قری نیست. دوم اینکه، فیلم‌سازی شغل من است و من هم تحمل گرسنگی را ندارم و راه دیگری هم برای کسب پول

ندارم. همان‌طور که یک راننده تاکسی یا هر فرد شاغل دیگری کار می‌کند تا جوابگوی خانواده‌اش باشد یا شکم خود را سیر کند، من هم برای پول درآوردن احتیاج دارم شغل خود را داشته باشم و کارم را تمام دهم، زمانی هم که «ویلاهای ساحلی» را فیلم‌برداری می‌کردیم تا‌استان و پاییز سال (۱۴۰۱)، بابت حضور افرادی زیاد در گروه که آنها نیز به‌خاطر شغل‌شان سر کار بودند، متعهد بودم کارم را به سرانجام برسانم.

عیاری که در همان مسترزکلاس سال ۱۳۹۱ «سینما را یک سرگرمی گران‌قیمت برای خود توصیف کرده بود که گاهی سیراغ آن می‌رود»، ادامه می‌دهد: اگر از جنبه مالی قضیه که فیلم‌سازی را برای من به شغل تبدیل کرد، بگذریم، باید تأکید کنم که من، بنا به همین شغلی که دارم، نمی‌توانم تصور کنم که روزی کار نکنم و فقط به منتظر شرایط ایدئال باشم، نمی‌توانم، دیوانه می‌شوم. همین الان که مشغول تدوین «ویلاهای ساحلی» هستم و به نظرم فیلم خوبی هم می‌شود، هنوز در فکر «کتابخانه‌ها» که جای خاصی در سینمای من دارد. با این حال، همچنان کارم را دنبال می‌کنم. خیلی دوست دارم درباره «زن، زندگی، آزادی» فیلم بسازم اما فکر نمی‌کنم امکانش مهیا شود. به‌جز این موضوع، دوست دارم فیلمی بسازم به‌نام «شناسنامه» که یک سال قبل به سوژه آن برخوردیم و کاملاً توجهم را جلب کرد؛ ماجرا درباره مادر شدن بدون ازدواج است؛ یعنی زنانی که بدون هیچ رابطی قصد مادر شدن دارند. فعلاً مشغول نوشتن فیلمنامه‌ام هستم و امیدوارم شرایط ساختش فراهم شود. در کنار این‌ها یک موضوع به‌شدت جذاب برای ساخت در قالب یک مینی‌سریال دارم که امکان ساخت نسخه سینمایی آن نبود، به همین دلیل، شریک نمایش خانگی رفتم و می‌خواهم «راز تهیمنه» (با نام قبلی گروگان) را با بازی رضا عطاران از پاییز برای یکی از پلتفرم‌های اینترنتی بسازم.

عیاری همچنین اضافه می‌کند که پس از ۲۰ سال، درصد تمام کردن فیلم مبارزه با بیماری جان خود را از دست داد. به گزارش ایسنا، درگذشت مرتضی پاشایی در آن دوره، موجی غیرقابل پیش‌بینی را در بیسن پاشایی و همچنین کاربران فضای مجازی رقم زد. اندیشه‌شمنان رسانه‌ها و جامعه‌شناسان با برگزاری نشست‌های مختلف، به بررسی اتفاق غیرقابل پیش‌بینی در آن مقطع کشور پرداختند و در نهایت از آن به‌عنوان «پدیده مرتضی پاشایی» یاد شد.

اما دیگر خواننده جوانی که مرگش تأثیر بسیار مردم و هنرمندان را برانگیخت، «بهنام صفوی» بود؛ صفوی که سال‌ها با بیماری دست‌وپنجه نرم کرد، در نهایت پنج سال پس از باشایی جان خود را از دست داد و هواداران موسیقی پاپ را بار دیگر در غمی سنگین فرو برد. دیروز شنبه، سالگرد درگذشت این خواننده جوان بود که اگر حالا زنده بود، ۴۰ سال سن داشت. صفوی برای نخستین بار در سال ۹۲ متوجه بیماری‌اش شد و در مقاطع مختلف به‌واسطه عمل‌های موفقی که داشت توانست شرایط نرمال‌ش را تا حدودی به‌مدت آورد. حتی دکتر سمعی، جراح مشهور مغز و اعصاب کشور هم او را عمل کرد، اما در نهایت بار دیگر با پیشرفت بیماری این‌بار نتوانست مقاومت کند و جانش را از دست داد.

به‌رغم شرایطی که صفوی در سال‌های پایانی عمر گذراند، اما قطعه‌هایی که اجرا کرد اغلب سراسر امید و شادابی بود و حتی پس از ابتلا به بیماری هم یک آلبوم را روانه بازار موسیقی کرد که «معجزه» نام داشت. نام آلبوم، اشاره به شرایطی داشت که این هنرمند جوان پس از ابتلا به بیماری طی کرد و اینکه چند بار سلامت‌ش را نسیس به‌مدت آورد. صفوی در مقطع کارشناسی در رشته مهندسی عمران تحصیل کرده بود، او موسیقی را از دوران کودکی با سباز پدیده به‌صورت خودآموز آغاز کرد و سپس به فراگیری سازه‌های کوبه‌ای پرداخت. بهنام صفوی در سال ۱۳۸۵ قطعه «تمنا» را منتشر کرد که مورد استقبال قرار گرفت و همین انگیزه‌ای برای تولید آلبوم اولی، «عشق من باش» در سال ۱۳۸۸ شد.

«آرامش»، «فوق‌العاده» و «معجزه» دیگر آلبوم‌هایی است که از این خواننده پاپ به بازار عرضه شده است.

خواننده‌ای که جوان مُرد اما همیشه از امید خواند

موسیقی پاپ در مقطعی از دهه ۹۰، داغ‌دار هنرمندانی شد که مرگ کردام به واسطه نوع فعالیت و همچنین شرایط بیماری و جوان بودن، بازتاب گسترده‌ای را در رسانه‌ها و البته هواداران موسیقی پاپ موجب شد. مرتضی پاشایی پس از مدتی دست‌وپنجه نرم‌کردن با بیماری در سال ۹۳ درگذشت و چند سال بعد از او بهنام صفوی، دیگر هنرمند موسیقی پاپ هم پس از چند سال مبارزه با بیماری جان خود را از دست داد. به گزارش ایسنا، درگذشت مرتضی پاشایی در آن دوره، موجی غیرقابل پیش‌بینی را در بیسن پاشایی و همچنین کاربران فضای مجازی رقم زد. اندیشه‌شمنان رسانه‌ها و جامعه‌شناسان با برگزاری نشست‌های مختلف، به بررسی اتفاق غیرقابل پیش‌بینی در آن مقطع کشور پرداختند و در نهایت از آن به‌عنوان «پدیده مرتضی پاشایی» یاد شد.

اما دیگر خواننده جوانی که مرگش تأثیر بسیار مردم و هنرمندان را برانگیخت، «بهنام صفوی» بود؛ صفوی که سال‌ها با بیماری دست‌وپنجه نرم کرد، در نهایت پنج سال پس از باشایی جان خود را از دست داد و هواداران موسیقی پاپ را بار دیگر در غمی سنگین فرو برد. دیروز شنبه، سالگرد درگذشت این خواننده جوان بود که اگر حالا زنده بود، ۴۰ سال سن داشت.

صفوی برای نخستین بار در سال ۹۲ متوجه بیماری‌اش شد و در مقاطع مختلف به‌واسطه عمل‌های موفقی که داشت توانست شرایط نرمال‌ش را تا حدودی به‌مدت آورد. حتی دکتر سمعی، جراح مشهور مغز و اعصاب کشور هم او را عمل کرد، اما در نهایت بار دیگر با پیشرفت بیماری این‌بار نتوانست مقاومت کند و جانش را از دست داد.

به‌رغم شرایطی که صفوی در سال‌های پایانی عمر گذراند، اما قطعه‌هایی که اجرا کرد اغلب سراسر امید و شادابی بود و حتی پس از ابتلا به بیماری هم یک آلبوم را روانه بازار موسیقی کرد که «معجزه» نام داشت. نام آلبوم، اشاره به شرایطی داشت که این هنرمند جوان پس از ابتلا به بیماری طی کرد و اینکه چند بار سلامت‌ش را نسیس به‌مدت آورد.

صفوی در مقطع کارشناسی در رشته مهندسی عمران تحصیل کرده بود، او موسیقی را از دوران کودکی با سباز پدیده به‌صورت خودآموز آغاز کرد و سپس به فراگیری سازه‌های کوبه‌ای پرداخت. بهنام صفوی در سال ۱۳۸۵ قطعه «تمنا» را منتشر کرد که مورد استقبال قرار گرفت و همین انگیزه‌ای برای تولید آلبوم اولی، «عشق من باش» در سال ۱۳۸۸ شد.

«آرامش»، «فوق‌العاده» و «معجزه» دیگر آلبوم‌هایی است که از این خواننده پاپ به بازار عرضه شده است.

عکس روز

پیاده‌راه خیابان حافظ

درباره پر فروش‌ترین فیلم سینمای ایران

فسیل چطور ۱۰۰ میلیاردی شد؟

کمدی «فسیل» در حالی عنوان پر فروش‌ترین فیلم سینمای ایران را به خود اختصاص داده که معیار اصلی اقبال مخاطبان، نه فروش گیشه سینماها بلکه تعداد مخاطبان آن است. فیلم فسیل در حال حاضر ۲.۵ میلیون تماشاکر و فیلم عتاب‌ها محصول ۱۳۶۴، ۸.۶ میلیون تماشاکر داشته و پربیننده‌ترین فیلم بعد انقلاب، فیلم عتاب‌هاست. به گزارش ایرنا، فسیل ۱۰۰ میلیاردی شد و در حالی عنوان پر فروش‌ترین فیلم سینمای ایران را به‌دست آورد که نه فقط از نظر زیبایی‌شناسی هنری و فرم‌شناسی سینمایی بلکه با وجود اینکه اثری از محتوای فرهنگی قابل توجه نیز در فیلم دیده نمی‌شود، به‌عنوان پر فروش‌ترین فیلم سینمای ایران فقط به صرف سرگرم کردن و خنداندن به هر شکل ممکن، ۱۰۰ میلیاردی شده. به هر شکل، از این نظر که فیلم ملمف‌ما از زانرها و گونه‌های مختلف سینمایی است، گاهی کمدی می‌شود، گاهی ملودرام است، گاهی حال‌وهوای اکشن می‌گیرد، در حالی که ادعای تاریخی نوستالژیک بودن دارد!

عنوان می‌کنند. نکته مهم دیگر در تحلیل فروش فیلم‌ها که در بیشتر موارد باعث کج‌فهمی و ابهام در افکار عمومی شده، این است که معیار درست بررسی فروش یک فیلم و اقبال مخاطبان، تعداد تماشاکران فیلم است نه مبلغ اعلام شده از فروش بلیط در گیشه سینماها زیرا تفاوت پهای بلیط به‌طور آشکار باعث بالا رفتن فروش خواهد شد، در حالی که لزوماً تعداد بینندگان آن فیلم شاید بیشتر نباشد. برای مثال، فیلم عتاب‌ها با بیش از ۸ میلیون مخاطب در سال ۱۳۶۴

عنوان می‌کنند. نکته مهم دیگر در تحلیل فروش فیلم‌ها که در بیشتر موارد باعث کج‌فهمی و ابهام در افکار عمومی شده، این است که معیار درست بررسی فروش یک فیلم و اقبال مخاطبان، تعداد تماشاکران فیلم است نه مبلغ اعلام شده از فروش بلیط در گیشه سینماها زیرا تفاوت پهای بلیط به‌طور آشکار باعث بالا رفتن فروش خواهد شد، در حالی که لزوماً تعداد بینندگان آن فیلم شاید بیشتر نباشد. برای مثال، فیلم عتاب‌ها با بیش از ۸ میلیون مخاطب در سال ۱۳۶۴

عنوان می‌کنند. نکته مهم دیگر در تحلیل فروش فیلم‌ها که در بیشتر موارد باعث کج‌فهمی و ابهام در افکار عمومی شده، این است که معیار درست بررسی فروش یک فیلم و اقبال مخاطبان، تعداد تماشاکران فیلم است نه مبلغ اعلام شده از فروش بلیط در گیشه سینماها زیرا تفاوت پهای بلیط به‌طور آشکار باعث بالا رفتن فروش خواهد شد، در حالی که لزوماً تعداد بینندگان آن فیلم شاید بیشتر نباشد. برای مثال، فیلم عتاب‌ها با بیش از ۸ میلیون مخاطب در سال ۱۳۶۴

عنوان می‌کنند. نکته مهم دیگر در تحلیل فروش فیلم‌ها که در بیشتر موارد باعث کج‌فهمی و ابهام در افکار عمومی شده، این است که معیار درست بررسی فروش یک فیلم و اقبال مخاطبان، تعداد تماشاکران فیلم است نه مبلغ اعلام شده از فروش بلیط در گیشه سینماها زیرا تفاوت پهای بلیط به‌طور آشکار باعث بالا رفتن فروش خواهد شد، در حالی که لزوماً تعداد بینندگان آن فیلم شاید بیشتر نباشد. برای مثال، فیلم عتاب‌ها با بیش از ۸ میلیون مخاطب در سال ۱۳۶۴

عنوان می‌کنند. نکته مهم دیگر در تحلیل فروش فیلم‌ها که در بیشتر موارد باعث کج‌فهمی و ابهام در افکار عمومی شده، این است که معیار درست بررسی فروش یک فیلم و اقبال مخاطبان، تعداد تماشاکران فیلم است نه مبلغ اعلام شده از فروش بلیط در گیشه سینماها زیرا تفاوت پهای بلیط به‌طور آشکار باعث بالا رفتن فروش خواهد شد، در حالی که لزوماً تعداد بینندگان آن فیلم شاید بیشتر نباشد. برای مثال، فیلم عتاب‌ها با بیش از ۸ میلیون مخاطب در سال ۱۳۶۴

دبیر سرویس فرهنگ و هنر: فرزانه صنعتی

